

De frikirkelige institutioners pensionskasse,

Det kgl. Teater og Kapels pensionsfond.

Det bemærkes, at det for at betragte en person som ansat i en med pensionsret forbunden stilling ikke kan anses for påkrævet, at pensionsydelsen er dyrtidsreguleret, således som det f. eks. er tilfældet med statstjenestemænds pension. Ydes pension — således som det kan være tilfældet for kommunale tjenestemandstillinger vedkommende — f. eks. i form af en forsikringsydelse, må det afgørende være, om pensionsforsikringen m. v. er tegnet af vedkommende kommunalbestyrelse, den offentlige virksomhed o.s.v. til opfyldelse af kommunens eller selskabets forpligtelser overfor pågældende funktionær. Har kommunen, den offentlige virksomhed o.s.v. alene forpligtet sig til at yde bidrag til funktionærernes pensionsordning, men ikke påtaget sig yderligere forpligtelser med hensyn til denne, eller er forsikringsydelsens udbetaling ikke gjort betinget af forudsætninger, der knytter sig til ansættelsesforholdet, kan funktionærerne derimod ikke siges at være ansat i en med pensionsret forbunden stilling.

Af denne grund kan f. eks. de i statens tjeneste beskæftigede overenskomstlønede civilingeniører og de ved hospitalerne ansatte underordnede læger ikke betragtes som ansat i pensionsberettigende stillinger i staten o.s.v.

Endvidere bemærkes, at personer, hvis pensionsret er begrundet i et valg til et offentligt hverv, f. eks. medlemmer af folketinget, borgmestere, rådmænd og sonerådsformænd med adgang til pension — som anført i motiverne til lovforslaget — ikke kan betragtes som „ansat i pensionsberettigende stilling i staten, en kommune etc.“, hvorfor heller ikke disse vil blive undtaget for ordningen.

Selvom der for langt den overvejende del af det offentligt ansatte personales vedkommende ikke kan herske tvivl om, hvorvidt de efter den foreslåede formulering af undtagelsesbestemmelsen i forslagens § 9 omfattes af folkepensionsordningen, kan det dog formentlig ikke udelukkes, at der for et meget begrænset

antal personalegrupper vedkommende kan opstå tvivl om, hvorvidt de vil falde udenfor ordningen. Imidlertid følger det af henvisningen i forslagens § 8 til folkeforsikringslovens § 69, at de sociale udvalgs og amternes afgørelser kan indbringes for socialministeren, ligesom de nævnte myndigheder kan forelægge tvivlsspørgsmål for ministeren, der i sådanne tilfælde vil træffe afgørelse efter samråd med finansministeren. Det kan derfor ikke anses for påkrævet, at der optages nogen udtrykkelig bestemmelse herom i lovforslaget.

II. Vedrørende henvendelsen fra Det Store Nordiske Telegraf-Selskabs funktionærforening.

Den pågældende forening har ansøgt om, at § 9, stk. 1, ændres således, at der skabes mulighed for, at dens medlemmer kan komme ind under loven.

I den anledning bemærkes:

Da Store Nordiske falder ind under gruppen „koncessionerede selskaber“, og da de af selskabets funktionærer, der er medlemmer af selskabets pensionskasse, må anses for ansat i pensionsberettigende stilling, er der næppe efter den nuværende affattelse af § 9, stk. 1, tvivl om, at det pågældende personale omfattes af paragraffens bestemmelser.

For en ændring af dette forhold er anført, dels at kassen ved afskedigelser, før aldersgrænsen er nået, kun yder pension, når afskedigelsen skyldes svagelighed eller invaliditet, dels at grænsen for normale afskedigelser på grund af alder (55—60 år) ligger lavere end for statstjenestemænd, og endelig at pensionerne ikke er automatisk dyrtidsregulerede, og at der ikke påhviler selskabet nogen *forpligtelse* til at yde ekstraordinære bidrag til kassen med dyrtidsregulering for øje.

Det må hertil bemærkes, at de anførte regler for ydelse af kasepension før opnåelse af aldersgrænsen svarer til, hvad der normalt er gældende også i de statsunderstøttede pensionskasser. Endvidere må det fremhæves, at den omstændighed, at retten til alderspension indtræder på et tidligere tidspunkt end normalt i statstjenesten, ikke på afgørende måde synes at kunne forflyg-